

[Askjær Jørgensen]

eget hus og klaret det hele, og det er også sådan, at de har haft egen bil og sådan nogle ting. Det smuldrer nu for dem. Man ødelægger både manden og konen psykisk og som mennesker. Jeg tror faktisk, at den psykiske ødelæggelse, man er i gang med af disse mennesker, kan medføre, at både manden og konen kommer til at koste os mange flere penge på lang sigt end det, vi sparer på kort sigt ved, at manden skal leve for en urimeligt lav invalidepension. Der er altså noget menneskeligt i det, men der er også det økonomiske aspekt i det, at vi påberåber os, at vi sparer noget ved, at de kun får laveste invalidepension. Jeg tror, at de besparelser, der følger af det, meget hurtigt vil blive erstattet af en regning, der er tifold større end det, vi sparer her.

Jeg mener egentlig, at regeringen og socialministeren har vurderet det helt forkert, når man siger, at man ikke vil vedstå sig det, folketinget besluttede i foråret. Jeg tror ikke, at det er en besparelse. Tværtimod tror jeg, at det, selv inden for de allernærmeste år, hvor man siger, at man vil lave en økonomisk opretning af det her samfund, var en økonomisk gevinst, at man havde respekteret folketingsbeslutningen og afskaffet laveste invalidepension og ført dem alle sammen op på mellemste invalidepension. De mennesker, der er sat på laveste invalidepension og ikke kan leve af det, må jo få nogle indtægter ad anden vej. Det er nok således, at nogle får supplerende bistandshjælp, og på en eller anden måde reducerer det måske ægtefællens skattepligtige indkomst. Jeg tror faktisk, at hvis det hele blev gjort op, så ville man konstatere, at man ville være i en situation, hvor man ville tjene penge ved, at man havde respekteret, hvad folketinget heldigvis besluttede i maj måned, da vi fik vedtaget beslutningen om at afskaffe laveste pension.

Når vi fra fremskridtspartiets side i foråret var så glade for og gik ind for og var tilfredse med, at SF havde fremsat det beslutningsforslag, så var det ud fra 3 grundsynspunkter. Hvis der skal være rimelighed i, at nogle påberåber sig, at vi er et velfærdssamfund, så må vi altså hjælpe denne svage gruppe, men det var også ud fra det egoistiske synspunkt vedrørende samfundsøkonomien, at vi rent faktisk tror, at man tjener penge ved at afskaffe begrebet laveste invalidepension. Det tror vi fortsat på.

Vi håber, at vi får en udvalgsbehandling af de 2 forslag, vi har på dagsordenen i dag, og at socialministeren når dertil, at han over for udvalget erkender, at man er nødt til at respektere beslutningen fra i foråret om hurtigst muligt at fremsætte lovforslag til ikrafttræden pr. 1. januar. Jeg håber, at der kan komme en erkendelse i firkloverpartierne, så et flertal kan se, at der er fortjeneste ved at respektere folketingsbeslutningen, også hvis vi herinde skal bevare en lille smule respekt; vi er i hvert fald nogle, der gerne ser, at der er lidt værdighed over arbejdet herinde, som skal respekteres.

Tingets værdighed, det dér med, at vi påberåber os, at vi er et velfærdssamfund, og så det reelle, at der er fortjeneste ved det, de 3 faktorer gør, at jeg appellerer meget stærkt til socialministeren og til tingets medlemmer om, at vi får det ud af debatten her i dag, at vi bliver enige om at respektere beslutningen fra forsommeren om, at laveste invalidepension skal væk, og at de alle sammen skal over på mellemste invalidepension. Jeg synes ikke, at vi skal lave det til et stort partitaktisk spil. Hvis samtlige folketingsmedlemmer vil ransage sig selv i sjælen, så må vi kunne blive enige om, at vi ikke kan være bekendt at fravige den folketingsbeslutning, vi vedtog her i foråret. Jeg appellerer stærkt til alle partier, også til socialdemokratiet, om at frfalde det beslutningsforslag, man er kommet med i dag, og at sige: nej, lad os nu vise, at vi virkelig vil gøre noget, også for de svage i samfundet. Det håber jeg at alle partier vil være med til.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD vedstår sig regeringsansvaret, og derfor støtter vi socialministeren. I et regerings-samarbejde skal der jo gives og tages, og jeg må nok sige som socialpolitisk ordfører, at det her må være det dyreste offer, der er lagt på samarbejdets alter.

Når det er sagt, må jeg sige, at jeg særlig har været bekymret for de mennesker, der har fået tildelt pension i den mellemliggende periode, og jeg er meget glad for, at det ser ud, som om vi får en løsning på det i drøftelserne om det efterfølgende beslutningsforslag. Det var især dér, man med god grund kunne sige noget om moral og ting og sager,